

El año del descubrimiento

Direcció: Luis López Carrasco **Guió:** Luis López Carrasco, Raúl Liarte **País:** Espanya
Durada: 200 min **Any:** 2020 **Gènere:** Documental **Interpretació:** Documental,
(intervencions de: Raúl Liarte, José Ibarra Bastida, Salvador Muñoz Soriano, Rosario Vera
Martínez, Ana Muñoz Vera, Rosario Muñoz Vera, Belén Villaescusa Muñoz) **Fotografia:**
Sara Gallego **Distribuïdora:** Begin Again **Estrena a Espanya:** 13/11/2020
No recomanada per a menors de 12 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

El 1992 succeeixen a Espanya dos esdeveniments fonamentals: els Jocs Olímpics de Barcelona i l'Exposició Universal de Sevilla, vinculada a la celebració del V Centenari del Descobriment d'Amèrica. Deu anys després de la pujada al poder del PSOE de Felipe González, Espanya apareix davant la comunitat internacional com un país efervescent, modern i civilitzat. Una futura potència econòmica mundial. No obstant això, a Cartagena, els disturbis i protestes pel tancament de fàbriques i el desmantellament industrial adquireixen una violència creixent i van acabar amb l'incendi del parlament regional amb còctels Molotov. (FilmAffinity)

CRÍTICA

24.01.2020 - Luis López Carrasco dona veu, en el seu segon film, a les víctimes de la cara menys coneguda del celebrat 1992 a Espanya; un documental que relleix la història i reivindica la veritat

1992 va ser un any decisiu a Espanya: llavors, gràcies a dos esdeveniments multitudinaris tan publicitats i mediàtics com l'Exposició Universal celebrada a Sevilla -en honor al cinquè centenari de l'arribada de Cristòfol Colom al continent americà- i els Jocs Olímpics que van tenir lloc a Barcelona, no només es van edificar infraestructures que han fet avançar el país, sinó que -sobretot- es va situar aquest a l'epicentre del mapa mundial i el va catapultar cap a la modernitat, el neoliberalisme i el progrés. Però... què passava a la resta de la península Ibèrica en aquestes mateixes dates? **El año del descubrimiento**, segon llargmetratge de **Luis López Carrasco** després del molt aplaudit *El futuro*, s'encarrega de desvelar-ho, sense pèls a la llengua [...].

Si hi ha un espai públic propens al diàleg i la discussió, aquest és el bar: en un d'ells ("Café-churrería Tana: desayunos y meriendas"), ubicat a la ciutat murciana de Cartagena, ha rodat López Carrasco la major part d'**El año del descubrimiento** (títol irònic i ambigu on n'hi hagi...). Els seus empleats i la seva clientela -molta d'ella amb cigarret a la mà, com succeïa habitualment en llocs amb sostre a l'època que es rememora en les converses i desobeint la llei estatal actual, petit gest de rebel·lia esdevingut militància llibertària en contra de les imposicions oficials- parlen amb el mateix cineasta de la situació social del present a la regió on viuen, del que va passar allà el 92 i de les conseqüències d'aquells greus conflictes esdevinguts, dels quals gairebé ningú va informar a la resta de la nació.

Perquè per al Govern espanyol, descobrir la crua imatge d'una zona conflictiva en moments de guirigall, pompa i celebració sortia de l'argument resplendent dissenyat: per això es va silenciar. López Carrasco, que en les dates referides era un nen, amb aquesta pel·lícula clava un mastegot a la història oficial deixant que siguin els testimonis i protagonistes d'aquells successos amagats des de dalt els que desenterrin veritats. Així, durant tres hores -amb prou feines esquitxades amb imatges d'arxiu de noticiaris i alguns anuncis televisius que lloaven les inversions dutes a terme a Catalunya i Andalusia-, amb la pantalla partida en dues i un tractament de la imatge que s'assembla als enregistraments domèstics de finals del segle passat (la pel·lícula s'ha rodat en cinta magnètica Hi8, com les que molts fèiem servir als noranta), nombroses veus clamen per una justícia històrica que se'ls deu.

D'una proximitat amigable i confiada, les càmeres de l'equip del film converteixen l'espectador en un parroquià més d'aquest bar sorollós i amb olor de fregits i tabac, gresol de classes socials i edats, maneres d'entendre el món i amb idees polítiques d'allò més diverses. Aquestes persones analitzen el present i revisen el passat des de la humilitat, la sinceritat i la veritat del poble senzill, despullant la història i reescrivint-la sense l'interès, el cinisme i la manipulació de les classes dirigents, siguin aquestes de dreta o d'esquerra.